

اولین همایش محلی نانو تکنولوژی هزارا و کاربردها

محل برگزاری: همدان دانشکده شهید مفتح

۱۵ اسفند ۱۳۹۲

از زیلیان میوزیست محتوى اداره کل حفاظت محیط زیست استان همدان

بررسی تأثیر نانوذرات مس بر روی باسیل های گرم منفی مسبب عفونت های ادراری مقاوم به چند آنتی بیوتیک (MDR)

پروین نادی^۱، منیردوودی^{۲*}

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان،
فلاورجان، اصفهان، ایران .
Email: p.nadi@yahoo.com

^۲ استادیار گروه میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان، فلاورجان،
اصفهان، ایران.
Email: Doudi@iaufala.ac.ir

۰۹۱۳۱۲۳۰۴۴۳ : تلفن تماس

چکیده:

زمینه و هدف: مصرف بی رویه آنتی بیوتیک های رایج باعث افزایش مقاومت آنتی بیوتیکی در بین پاتوژن های ادراری در تمام دنیا شده است. در این مطالعه تأثیر نانوذرات مس بر روی رشد ۶ جنس از باسیل های گرم منفی مقاوم به چند دارو و مقایسه ای این تأثیرات با سویه های استاندارد آنها بررسی شد.

روش تحقیق: این مطالعه بر روی ۱۲۰ نمونه از سویه های باکتریایی آسینتوباکتر بومانی، اشریشیا کلای، کلیسیلا پنومونیه، انتروباکتر آئروژنز، پروٹئوس ولگاریس، سودوموناس آئروژینوز / (هر جنس باکتری ۲۰ نمونه) که همگی مقاوم به چند آنتی بیوتیک و مسبب عفونت ادراری بودند و نیز سویه های استاندارد آن ها انجام گرفت و بدین منظور از انواع تست های بیوشیمیایی جهت شناسایی باکتریها و روش های آزمایشگاهی (انتشار چاهک در آگار، انتشار دیسک در آگار و روش ماکرودایلوشن) جهت سنجش حساسیت آنها نسبت به نانوذرات مس به قطر

اولین همایش محلی نانو تکنولوژی هزارا و کاربردها

اوره‌گل بنیان‌گذاری اسلام‌آباد

محل برگزاری : همدان دانشکده شهید مفتح

۱۵ اسفند ۱۳۹۲

از زیان محیط‌زیست حفظ اداره کل حفاظت محیط‌زیست استان همدان

۱۰-۱۵ نانومتر ، به شکل کروی، و با درجه خلوص ۹۹/۹٪ و با ماهیت معدنی و روش سنتز مرطوب در فاز مایع (آلتراسون) استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج روش انتشار دیسک در آگار ($30\text{ }\mu\text{g}/\text{disc}$) از نانوذرات مس با رقت 1000 ppm ، نشان دهنده بیشترین قطر هاله‌ی عدم رشد در باکتری آسینتوباکتر بومانی با میانگین 17 mm و باکتری انترباکتر آئروژنر نسبت به این نانوذره کاملا مقاوم بود. نتایج حاصل از روش چاهک در آگار نانوذرات مس با رقتی معادل 1000 ppm نشان دهنده بیشترین قطر هاله‌ی عدم رشد مربوط به باکتری آسینتوباکتر بومانی با میانگین 23 mm و باکتری انترباکتر آئروژنر نسبت به این نانوذره کاملا مقاوم بود. در روش ماکرودایلوشن، بیش ترین میزان MIC و MBC به ترتیب برابر با $62/5\text{ }\mu\text{g}/\text{ml}$ و $125\text{ }\mu\text{g}/\text{ml}$ مربوط به باکتری آسینتوباکتر بومانی بود.

نتیجه گیری: نتایج حاصله نشان داد که در شرایط *In vitro* از بین باکتری‌های نامبرده، بالاترین حساسیت در برابر نانوذرات مس مربوط به باکتری آسینتوباکتر بومانی MDR و بعد از آن اشريشیا کلای MDR بود که در صورت بررسی عدم توکسیک بودن آن در شرایط *In vivo* می‌توان از آن برای مصارف انسانی نیز استفاده نمود.

کلید واژه‌ها: نانوذرات مس، MDR، عفونت‌های ادراری، باسیل‌های گرم منفی، مقاومت دارویی